

"Şafii mezhebine göre kadına temas ile abdest bozulur. Az bir necaset zarar verir." Bu fıkhî meseleyi izah eder misiniz?

Şafii mezhebinde hailsiz (perdesiz) olarak, mahrem sayılmayan bir erkekle bir kadının, şehvetli olsun veya olmasın, birbirinin tenine dokunmaları, her iki tarafın abdestini bozar. **Hanefi mezhebinde** mahrem sayılmayan (*birbirine nikâhı düşen*) bir kadın ile erkek, birbirine dokunursa abdest bozulmaz.

Eğer elbiseye necaset bulaşmışsa ve bunun miktarı az ise bununla da namaz kılınabilir.

Şeriatın temiz saymadığı, **necis** (*pis*) kabul ettiği şeylerin fıkhî kitaplarında iki kısma ayrılarak incelendiği görülür:

1. Ağır Necaset (*Necaset-i Galîza*),
2. Hafif Necaset (*Necaset-i Hafife*)

Bu tasnif, pisliğin az veya çok oluşuna göre değil, namazın sıhhatine mâni olup olmayan miktarına göre yapılmaktadır.

Yoksa pislik, ister galiz olsun, ister hafif olsun, eşyayı kirletmekte birbirine eşittir. Mesela, bunlar az miktarlardaki bir suyun içine düşseler, o suyu **necis** (*pis*) ederler. Artık o sudan abdest almak caiz olmaz.

Galiz Necasetten Namazın Sıhhatine Mâni Olan Miktar Ne Kadardır?

Bu pisliğin, kuru veya yaş bir madde olup olmamasına göre, namazın sıhhatine mâni olan miktar değişir. **Şöyle ki:**

"**Galiz necaset**" tabir edilen ağır pislik, kuru bir madde ise, bir dirhem, yani üç gramdan az olmalıdır. Üç gramdan fazlası, namazın sıhhatine mâni olur.

Eğer yaş bir madde ise, el ayası dediğimiz avuç içinden daha geniş bir alana yayılmamış olması şarttır. El ayasından fazla bir kısmı ıslatmış olan pislik, namaza mânidir. Namaz kılabilmek için bu miktardaki pisliklerden temizlenmek farzdır.

Bu miktarlardan aşağı olan pislikler, namazın sıhhatine engel teşkil etmez. Ancak yine de bu miktar pisliğin *-eğer mümkünse-* yok edilmesi sünnettir.

Şafii mezhebine göre necasetin bir damlası bile yıkanması gerekir.

(bk. Mehmed Dikmen, İslam İlmihali, Cihan Yayınları, İstanbul, 1991, ss. 162-163).